

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, det får vi se efter næste valg.

Hvis Enhedslisten støtter forslaget eller dele heraf, er der jo god mulighed for, at der måske kan skabes et flertal, fordi der har været en positiv holdning til det både fra Venstre, De Konservative og andre partier. Så vi er da fortrøstningsfulde, hvis det kan lade sig gøre at nå til enighed om noget.

Jeg vil da godt spørge Enhedslisten som opfølgning på det, som hr. Søren Søndergaard siger: Er det ikke korrekt, at børn allerede i dag stilles for en dommer, altså fungerer som vidner i retssager? Jeg ved da f.eks., at man for nylig har afsagt kendelser i forbindelse med sager om sexmisbrug, hvor børn, hvis de er 12 år, skal de optræde i retssalen. I den forbindelse kan man ikke bruge videoafhøringer, så skal de optræde i retssalen og være med under behandlingen. Det kan en forsvarer få gennemført i forskellige sager her i landet. Så må det vel også være sådan, at vedkommende kan sidde på anklagebænken. Det må vel være rimeligt nok.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Søren Søndergaard, og så går vi til ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror altså ikke, det har noget formål, at jeg gentager de betæneligheder, vi har ved det. De betæneligheder bliver ikke ændret af de argumenter, som hr. Peter Skaarup kommer med om, at man i nogle andre sammenhænge også gør nogle ting, som skaber nogle problemer.

Vi har de betæneligheder, og hvis diskussionen handler om, at vi skal fortsætte med at forsøge at nå frem til, hvordan vi kan få kommunerne til at tage et langt større ansvar i forhold til at gøre noget konkret i forhold til de børn, der kommer i uføre og laver ballade af alvorlig karakter, af kriminell karakter, og som er under 15 år, så er vi selvfølgelig med. Så skal vi finde nogle midler til at få kommunerne til at indse deres opgave, og vil kommunerne ikke det, er det klart, at der må lovgivning til.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Peter Skaarup har på forslagsstillernes vegne i dag sagt, at om forslaget betyder, at den kriminelle lavalder skal sættes ned til 12 år eller op til 18 år, kan man jo diskutere.

Jeg kan godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side opfatter beslutningsforslaget sådan, at Dansk Folkeparti reelt ønsker at sætte den kriminelle lavalder ned til 12 år, og det harmonerer vel i øvrigt også meget godt med, hvad Dansk Folkeparti i øvrigt siger og hr. Peter Skaarups partifæller siger ved forskellige lejligheder rundt omkring i landet og sågar også her i Folketingssalen.

Alene af den grund kan vi ikke fra Kristeligt Folkepartis side støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Vi mener ikke, vi har brug for et nyt domstolssystem, som henvender sig især til de unge og specielt til de unge under den kriminelle lavalder.

Vel er de udenlandske eksempler, som er opregnet i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, interessante, men det er jo altså bemærkelsesværdigt, at netop de øvrige nordiske lande ikke optræder blandt de eksempler, som Dansk Folkeparti har opregnet i det i øvrigt – synes jeg – gennemarbejdede beslutningsforslag.

Vi finder ikke fra Kristeligt Folkepartis side, at børn under den kriminelle lavalder, som i dag er 15 år – en alder, vi finder passende – skal bringes ind i det strafferetlige system.

De skal selvfølgelig mødes med sanktioner, eller som jeg måske vil kalde det med reaktioner fra samfundets side, når de begår kriminelle handlinger, men det bør i så fald være de sociale myndigheder, som griber ind, som netop har betydningen til at gøre det.

Her rummer lovgivningen faktisk store muligheder for, at de sociale myndigheder, kommunerne, kan gribe ind over for kriminelle unge, også unge under den kriminelle lavalder, og over for utilpassede børn, og hvad vi nu kan finde på at give sådanne personer af prædikat.

Vi har i Folketinget selv været med til at rejse en forespørgselsdebat om de såkaldt truede børn, som vi vil kalde det, og der er også blevet fulgt op fra regeringens side med ændringer i lovgivningen, som rent faktisk gør, at de kommunale myndigheder i dag har en vid række beføjelser og muligheder i forhold til at sanktionere utilpassede børn og unge, som begår kriminalitet, også hvis de er under den kriminelle lavalder.